

'Wij zijn een familieclub met Brabantse jongens'

Eric van der Zande is voorzitter van rugbyclub The Dukes. „Bij Bar 35 heb je een Dukes-burger, geweldig!”

Dit is een van de mooiste plekken van de stad, maar er komt nooit iemand”, zegt Eric van der Zande (54), starend over het water. Dat moet straks veranderen. De komende twee maanden ligt er een flink terras langs het water dat drijft op het dak van parkeergarage St-Jan, even voorbij het rugbyveld. „Doen we samen met de restaurants Nom Nom en Bar 35. Bij Bar 35 heb je een Dukes-burger, dat vind ik zo geweldig aan deze stad! Die is zó groot”, zegt de voorzitter van The Dukes, terwijl hij ongeveer de hoogte van een tuinkabouter uitbeeldt. „Ik begin er niet aan, maar mijn zoon krijgt 'm weg. Nee, we missen al Jazz in Duketown, de Boulevard en Bourgondisch. We moeten er met z'n

“ Fijn dat de lijntjes zo kort zijn

▲ Eric van der Zande

FOTO MARC BOLSIUS

allen toch een feestje van proberen te maken in de zomer.”

Rugbyen op een andere locatie levert veel meer mogelijkheden op voor de club, want het vereist monnikenwerk, al die wedstrijden en trainingen van de zeshonderd leden inroosteren op dat ene veld. Maar verhuizen is geen optie. „Dat willen de leden ook niet”, zegt de voorzitter. „We zitten op een prachtige locatie, hier tegen de stadswal. We blijven gewoon hier.”

Het is alweer twaalf jaar geleden dat The Dukes de landstitel naar de stad bracht. Wordt het niet eens tijd voor nieuw zilverwerk?

„Nou, als we allemaal zonder ingehuurde buitenlanders zouden spelen, verdelen we de landstitels met Den Haag. Er zijn clubs die vijftien Nieuw-Zeelanders of Australiërs inhuren. Die middelen hebben wij ook, maar dat doen we dus niet. Wij zijn een opleidingsclub, familieclub ook. Als we de finale zouden halen met ingehuurde Nieuw-Zeelanders, zou ik niet eens gaan. Waarom zou je gaan kijken naar spelers die je helemaal niet kent? Wij doen het met Brabantse jongens. Maar let op, we zijn wel ambitieus. Over twee jaar zijn ze net zo goed als de ingehuurde buitenlanders.”

Trots op...

„Ik hou echt van Den Bosch. Ja, ik woon in Velddriel, maar ik kan de stad wel zien liggen. Tot mijn 22ste heb ik in Den Haag gewoond, dat zijn achteraf 22 verloren jaren geweest. We hebben als club een heel warme band met de stad. Het fijne vind ik dat de lijntjes zo kort zijn. Ik heb het gevoel dat het bestuur van de stad en de bevolking een eenheid vormen. Wil je iets organiseren, dan kun je zo een wethouder aanspreken.”